

نقض حریم خصوصی و حق حریمیت

بباید به حریم خصوصی یکدیگر احترام بگذارم

نویسنده: دکتر شهینثاری

سو استفاده از ضعف و ناتوانی مردم و تجاوز به حریم خصوصی و حق حریمیت آنها جرم است.

تداوم جنگ و بدبختی در کشور در پهلوی به میراث گذاشتن فقر، آواره گی، ویرانی و هزاران فاجعه ناجور دیگر باعث از هم پاشیدن معیارات و نزاکت های اجتماعی بین مردم شده است.

از طرف دیگر در جریان جنگهای متداوم، همانطوریکه ساختار حکومتداری معیاری از هم ریخته است در بعضی موارد عدم موجودیت قانون و یا هم عدم تطبیق آن به زندگی اجتماعی مردم آسیب زیادی رسانیده است.

با وجودیکه اثرات منفی جنگ و بدبختی در از هم پاشیدن معیارها و نزاکت های اجتماعی را نمی توان نادیده گرفت ولی در بسیاری از موارد مردم بصورت آگاهانه نزاکت های اجتماعی و حقوق یکدیگر را پامال میکنند.

یکی از موارد ذکر شده نقض حریم خصوصی و حق حریمیت مردم است که یک عمل بی نهایت درد آور و مغایر با اصول و ارزش های اجتماعی است.

درین آواخر و با گسترش رسانه های همگانی و شبکه های اجتماعی در کشور و با زیاد استفاده افراد از شبکه های اجتماعی با تاسف بعضی از رسانه ها و افراد افراد بدون رعایت اصول و پرنسیب های اجتماعی و امنیتی، خصوصی ترین اطلاعات مردم را به شکل بسیار بیرحمانه، غیر مسولانه و خارج از اصول و مبنای دموکراسی و آزادی با دیگران شریک میسازند!

بگونه مثال: درین روزها وقتی به بعضی رسانه های همگانی و یا شبکه های اجتماعی سر میزنید، میبینید که بعضی داکتران و یا هم کارمندان مراکز صحتی بدون حتی در نظر گرفتن استندرد های صحت عامه در کنار میز عملیات با بدن برهنه و بیپوش مریض عکس های یادگاری گرفته و شاهکار های شان را بر رخ مردم میکشند. و یا اینکه گزارش صحتی، معاینات و سایر اسناد مریضان را با مردم شریک میسازند.

در بعضی موارد دیگر بعضی از نیرو های رزمی کشور و حتی مسولین بلند رتبه امنیتی با افتخار کامل تصاویر خود را به اشکال و فیگور های مختلف با افراد از دست و پا افتاده زخمی، اجساد بی روح کشته شده گان و یا هم در نهایت با اندام برهنه قربانیان تجاوز با همگان شریک میسازند.

و اما پردرد تر و نا امیدوار کننده تر از همه دیدن تصاویر زنده افراد سیاسی و اربابان قدرت است که با افتخار کامل در کنار قربانیان خشونت های خانوادگی و تجاوز جنسی و یا هم با زخمی های از حال رفته با بدن برهنه در بستر مریضی میگیرند و با همگان شریک میسازند.

آری مسولین مذکور با وصف داشتن مسولیت های بزرگ دولتی و تحصیلات عالی مسلکی و حرفه یی و با وجود تعهد که در قبال وظیفه و مسولیت شان به مردم دارند به گونه بسیار غیر مسلکی از مسولیت شان از ضعف و ناتوانی مردم سو استفاده میکنند.

نه نه هرگز نه !

به تصویر کشیدن شاهکار های مسولین صحت با صورت و جان بی هوش بیماران (بدون رضایت کتبی مریض) ، به رخ کشیدن فتوحات مسولین امنیتی با چهره های از حال رفته زخمیان و قربانیان ترور و بلاخره پروژه سازی و طراحی پروپوزل های مسولین سیاسی و اجتماعی با اندام های برهنه و از حال رفته با سر و صورت آشفته و وحشت زده قربانیان تجاوز جنسی برای هیچ انسان با درک و با فهم قابل قبول نیست.

دیدن چنین صحنه ها دل هر انسان با احساس و اهل فرهنگ و ادب را میرنجانند.

ما باید سطح بینش خود را از نوع استفاده از تکنالوژی وارد شده امروزی بویژه شبکه های همگانی و اجتماعی افزایش داده و از ضعفو ناتوانی مردم بیچاره سو استفاده ننمایم و در جریان نشر و پخش داده هایمان در شبکه های همگانی به حریم خصوصی و حق محرمیت انسان های احترام بگذاریم.

جا دارد که موسسات دولتی ، ملی و غیر دولتی قوانین جامع بین المللی را در بخش های منابع بشری شان رعایت نمایند.

موسسات مذکور باید مسایل ذکر شده در مورد (حق محرمیت و حریم خصوصی) را در قرارداد های استخدام کارمندان شان در نظر گرفته و رعایت حریم خصوصی مراجعین ، مشتریان و یا مشترکین را جز از بند های اساسی قرارداد کارمندان و پیمانکارن شان درج نمایند. تا باشد که در هنگام تخلف با دستان باز با متخلفین برخورد نموده از بروز چنین نارسایی های اجتماعی که باعث آزار ، اذیت و تخریب شخصیت مردم میشود ، جلوگیری نمایند و نگذارند که بعضی از اشخاص مریض و بی بندوبار و یا هم ناآگاه بنابر عقده های شخصی ، خانواده گی و یا هم قومی و گروهی اسناد و هویت خصوصی مردم را و یا هم اسناد معتبر و محرم ملی را مورد سو استفاده قرار دهند.

ما باید بدانیم که مردم به حکم طبیعت و سرشت آدمی دارای حریم خصوصی برای خود بوده و ما مسولیت داریم حق محرمیت مردم را یک ارزش اخلاقی شمرده و به عنوان یک اصل حقوق بشری احترام نمایم.

در حالیکه احترام به حریم خصوصی افراد در تمامی اسناد بین المللی محترم شناخته شده، هیچ فرد و هیچ کشوری حق دخالت در حریم خصوصی مردم را ندارد. احترام به حریم خصوصی و محفوظ نگه داشتن اصل محرمیت در تمامی کشور های جهان جز از قوانین و لوایح ادارات شان محسوب میشود .

حق محرمیت یکی از اجزای حقوق بشر بوده (اعلامیه جهانی حقوق بشر ماده ۱۲) و رعایت آن مسولیت همه مردم است .

در نهایت مسولین دولت نیز باید مسولیت خود در قبال حرمت به حریم خصوصی مردم را رعایت نموده و از دسترسی غیرمجاز به داده های مخابراتی، شنود غیرمجاز محتوای مکالمات تلفونی، دسترسی به معلومات خصوصی، اکاونت ها و ایمیل ها و سایر داده های افراد و بلاخره نشر و پخش تصاویر مردم جلوگیری نماید.

دولت وظیفه دارد با موارد ذکر شده غیر مسولانه و تکانهنده برخورد جدی نموده و متخلفین را تحت تعقیب عدلی و قضایی قرار دهد.

زمستان ۱۳۹۴ خورشیدی - داکتر شهیرنثاری